

XXX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Lønninger for de ved det kongelige Blindeinstitut med tilhørende Forskoler ansatte Lærere m. m.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 22. Februar 1906.)

For enhver Opdragelsesanstalt er det af stor Vigtighed, at den til sin Raadighed har et dygtigt og pligtopfyldende Lærerpersonele. Men i Særdeleshed vil Kravet herom have sin Berettigelse ved Opdragelsesanstalter, hvis Elever i en eller anden Henseende ere abnorme: blinde eller døvstumme. Dette er i kort Begreb Forslagets ledende Tanke. Forslaget gaar ganske vist efter sin Ordlyd ud paa, at der skal tilstaas Lærere og Lærerinder ved det kgl. Blindeinstitut med tilhørende Forskole Forbedring i deres økonomiske Kaar. Men dette er ikke Forslagets egentlige Formaal, kun Midlet, hvorved dets endelige Formaal kan virkeliggøres, Midlet, hvorved man søger at sikre Instituttet de fortrinlige Lærerkrafter, som ere en Nødvendighed for det, hvis det skal opnaa at løse sine meget vanskelige Opgaver tilfredsstillende. At Forslagets Vedtagelse vil medføre, at de Lovbestemmelser, der vedrøre det nævnte Lærerpersoneles Lønnings- og Pensionsforhold, og som hidtil have været at søge i to forskellige Love, ville blive samlede paa eet Sted, i een og samme Lov — er naturligvis heller ikke en Tilfældighed. Ogsaa det hører ind

under, hvad man har tilsigtet med Forslaget.

Udvalget kan paa alle væsentlige Punkter slutte sig til Forslaget og anbefaler dets Gennemførelse. Det erkender, at den Virksomhed, der foregaar paa Blindeinstituttet, ikke alene har Betydning for dem, som samles her til Undervisning og Opdragelse, og som i større eller mindre Grad mangle Synets Sans, men tillige varetager en Samfundsinteresse, idet den blandt andet har til Formaal at uddanne Eleverne saaledes, at disse, naar de komme bort fra Instituttet, helt eller for en Del kunne ernære sig selv. Og ud fra dette Synspunkt er Udvalget med Beredvillighed gaaet med til at fremskaffe Betingelserne for, at Instituttets Virksomhed kan udfolde sig saa sikkert og fyldigt som muligt, og har i Sammenhæng hermed fundet det rigtigt, at de 3 Lærere, der lede Undervisningen i Musik — en Undervisning, der i særlig Grad kan være til Gavn og Glæde for Instituttets Elever — baade med Hensyn til Lønning og Pensionsret stilles paa lige Fod med Instituttets andre Lærere.

Som Følge af denne Udvalgets velvillige Holdning overfor Forslaget stiller